

จารย์ ชอนุช 2555: รูปแบบการเรียนรู้เทคโนโลยีการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสียเพื่อ
จิตสำนึก ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาลัยสิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์อทิพพล ราศรีเกรียงไกร, ค.ม. 139 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีการกำจัดขยะ
และบำบัดน้ำเสีย ของประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และการสร้าง
รูปแบบการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับเทคโนโลยีการกำจัดขยะและบำบัดน้ำ
เสียของโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาดังกล่าวแก่กลุ่มเป้าหมายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
จังหวัดเพชรบุรี ที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมาย วิธีการศึกษา เริ่มจากการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบ
ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะและน้ำเสียของกลุ่มเป้าหมาย และการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
นำมาสร้างรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากการสุ่มแบบเจาะจง
เป็นประชาชน คณะกรรมการชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุขในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรีจำนวน
30 คน

จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า กลุ่มเป้าหมายขาดความรู้เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีการ
กำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย และได้สร้างรูปแบบการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับ
เทคโนโลยีการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย คุณภาพของรูปแบบการ
เรียนรู้ปรากฏค่าที่ยอมรับได้ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความตรง (เนื้อหา และ โครงสร้าง) ความเป็นปรรนัย
ค่าอำนาจจำแนก (0.26) ค่าความยากง่าย (0.59) และค่าความเชื่อมั่น (0.76) และเมื่อนำไปใช้จึง
ปรากฏผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่องการจัดการขยะและน้ำเสียหลังการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หลังจากนั้นได้ดำเนินการสร้างและกระตุ้นจิตสำนึกต่อการ
พัฒนาเทคโนโลยีการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสียของโครงการฯ ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมี
จิตสำนึกที่เกี่ยวกับผลกระทบต่อระบบนิเวศพัฒนาทางด้านทรัพยากร สังคม และเศรษฐกิจ